

2016 július 18

Leplezetlen igazság

Ján 16:13 De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

Ki vezérel el minket az Igazságra!

Így olvassuk a Szent Írásban, hogy „...elvezérel majd titeket minden igazságra...” Viszont ha az Igét az Úr nyelvén olvassuk, akkor kiderül, hogy nem egy kijelentésről van szó, hanem egy olyan tevékenységről, amelyet csak Isten cselekszik az Őt szeretőkkel. Tehát pontos fordítás szerint, „...nem takarja el előletek az igazságot...” Mondhatná valaki, de mi a különbség a kettő között. Az, hogy az igazság nem egy jövőben bekövetkezendő dolog, hanem jelen van, de leplezett mindaddig előttünk, amíg a Szent Lélek lenem húzza róla a fátyolt, és meg nem világosítja előttünk, hogy az igazság mindenkor jelen volt, csak a bűneink miatt nem láttuk.

2Ko 4:3 Ha mégis leplezett a mi evangéliomunk, azoknak leplezett, a kik elvesznek:

Ján 14:6 Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.

Érdekes, de ez a fátyol borítja a világ megtéretlen népeit is, ezért nem tudnak örülni a jó hírnek, az evangéliumnak:

[Ézs 25.7](#) S elveszi e hegyen a **fátyolt**, mely beboríta minden népeket, és a takarót, mely befödött vala minden népségeket;

De mi a tanulság a mi számunkra, hiszen minden Ige igazság, de csak akkor, ha meg is valósul az életünkben. Az, hogyha olvassuk az Evangéliumot, és valamit nem értünk, ne mondjuk azt, hogy hát nekem nem adatott, elvégre nem végeztem teológiát, honnan is tudhatnám. Ez nem helyes gondolkodás, csak kényelmes. Mit is olvastunk? Hogy az Igazság Lelke leveszi a fátyolt, hogy láthassuk az Isten dicsőségét, és hálákat adjunk azért, hogy megértettük, engedelmeskedtünk Neki, és többé nem rejtőzködő, hanem nyilvánvaló igazság.

2Ko 3:13 És nem, miként Mózes, a ki leplet borított az orcájára, hogy ne lássák Izráel fiai az elmulandónak végét.

2Ko 3:14 De megtompultak az ő elméik. Mert ugyanaz a lepel mind e mai napig ott van az ó szövetség olvasásánál felfedetlenül, mivelhogy a Krisztusban tűnik el;

2Ko 3:15 Sőt mind máig, a mikor csak olvassák Mózes, lepel borul az ő szívökre.

2Ko 3:16 Mikor pedig megtér az Úrhoz, lehull a lepel.

2Ko 3:17 Az Úr pedig a Lélek; és a hol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.

2Ko 3:18 Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arczczal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.

Megértettük, hogy az Evangélium olvasásának titka csak Krisztusban tűnik el, akkor lesz felfedtet, érthető a mi számunkra. A 2Kor.3:16 világosan kijelenti, mikor pedig megtér az Úrhoz, lehull a lepel.

Saját életem a bizonyosság erre, amikor Svájci munkahelyemen sokat sírtam és keseregtem nyomorúságom miatt, nem ettem, hanem még az ebédidőt is Biblia olvasással töltöttem, akkor olvasva az Igéket rájöttem, hogy az életem minden rezdüllete, személyiségem és vágyaim, a magamról alkotott véleményem is egy nagy hazugság, és kezdtem érezni, hogy amit olvasok a Szent Írásban, az nekem szól, leleplez, akkor egyszerre határozottan tudtam, hogy amit olvasok nekem, csakis nekem szól, és Isten így beszélget velem, és akkor felkiáltottam, és nem törődtem azzal, hogy mit mondanak az emberek, Dicsőség Istennek, ezt nem írhatta ember ezt csak Isten írhatta, köszönöm Néked Istenem. Erre mint egy villámütés elkezdett kinyílni az Ige értelme, és nem tudtam betelni a sok csodálatos kijelentéssel, az sem érdekelt hogy elkések a visszamennetellel csak olvastam és olvastam és boldog voltam, hogy velem van az Isten, az én Istenem.

Kívánom minden kedves olvasómnak, hogy legyen ilyen élő találkozása az érette, érettünk testté lett Istennel, Jézus Krisztussal, hogy megérthessük az érettünk való kereszt áldozatát, hogy hálások lehessünk életünk minden napjaiban, hogy megjelenhesse nekünk mindazokat, amik bekövetkezendők. Ámen.

Zimonyi Péter